

ZBORNİK

ob 40-letnici
Osnovne šole 27. julij

april 2023

Zborniku na pot

Naša šola - na prvi pogled se zdi, da se je tu čas ustavil. Stara stavba z gavtrami na oknih v pritličju, z dolgočasno fasado, ograjena s hladno sivo ograjo, ... Navzven, se razen menjave oken in strehe, v vseh teh letih obratovanja, ni kaj dosti spremenilo, tudi zaradi *Odloka o razglasitvi mestnega jedra Kamnik za zgodovinski in kulturni spomenik*. Nič kaj vabljev pogled, ki bi nas prepričal naj vstopimo. Pa vendar, če se ozrem nazaj, lahko rečem, da se je v štirih desetletjih pri nas veliko naredilo.

Obe moji predhodnici in tudi sama, sem se trudila, da smo šolo zgledno vzdrževali, urejali, prilagajali času in potrebam, vse to z namenom, da bi se učenci in zaposleni tu dobro počutili, da bi v čim boljših pogojih učenci pridobili kar se da dobro osnovno izobrazbo, poleg nje pa v okviru razširjenega programa in v okviru ostalih stvari, ki jih ponuja šola, razvijali svoja močna področja in se s pomočjo učiteljev kar najbolje pripravili na kasnejše življenje.

To pomeni, da šola ni zgolj stavba, ampak šolo naredimo ljudje - učenci in učitelji, tehnični delavci in seveda tudi starši, ki šolske prostore uporabljamo. V vseh teh letih se je šola spreminjala s časom. Poudarek je bil na različnih stvareh, odvisno od interesov učencev, podpore učiteljev, možnosti in časa. Vsega naštetega ne bi dosegli brez odličnega dela učiteljev in ostalih zaposlenih, pridnih učencev, podpore staršev in dobrega sodelovanja z ustanoviteljicami.

V vseh teh štiridesetih letih se je nabralo veliko izjemnih zgodb, spominov, izzivov, nenazadnje ogromno izkušenj in uspehov. Nekatere smo zbrali v zborniku, ki je pred vami. Vsako desetletje je dodalo svoj pečat, a najpomembnejši izmed vseh so v zgodovini naše šole pustili nekdanji učitelji in delavci, saj so vanjo vložili večino svojega ustvarjalnega duha. Njihova ustvarjalnost se je nalezljivo prenašala na prihajajoče generacije učiteljev.

Za uspešno prehojene poti (daljše ali krajše) se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste v teh štiridesetih letih soustvarjali življenje šole.

Spoštovani sodelavke in sodelavci! Iskrena hvala za do sedaj skupno prehojeno pot. Naša pozitivna naravnost, strokovnost, razumevanje in usmerjenost v skupne cilje nas vodijo na še dolgo in odgovorno pot, da opravimo svoje poslanstvo. Naši šoli pa želim vse najboljše za njenih štirideset let.

Jasna Lampe, ravnateljica

Zgodovina

Osnovna šola 27. julij stoji v središču mesta Kamnik, ki ga je Valvasor takole opisal: »Grad in gospostvo Kamen spada h Gorenjski. Do Ljubljane računajo šest, do Kranja dve in do mesta Radovljice eno miljo ...«

Kolikor je znano, je zgradba od leta 1816 do leta 1910 prehajala iz rok v roke lastnikov po dedovanju in s kupoprodajnimi pogodbami. Zadnji lastnik Karol Stare jo je leta 1941 izročil Mestni hranilnici v Kamniku. Ker se je začela druga svetovna vojna, so se v zgradbo vselili Nemci in jo uporabljali za vojaške in policijske namene vse do konca vojne, ko je zgradba postala splošno ljudsko premoženje in jo je maja leta 1946 spet prevzela Mestna hranilnica v Kamniku.

Po letu 1950 so zgradbo uredili za namene dijaškega doma.

Ravnateljica Dijaškega doma Kamnik je postala ga. Marica Brejc, ki je to delo opravljala vse do leta 1964. Pod njenim vodstvom je bil leta 1958 dograjen tudi prizidek k stari stavbi, v katerem je bila jedilnica, kuhinja, dve učilnici, pet spalnic z dvema ležiščema in upravni prostori. Od leta 1964 do leta 1977 je bila ravnateljica Dijaškega doma ga. Mala Drčar, ki si je po ukinitvi Dijaškega doma zelo prizadevala za otroke s posebnimi potrebami in pomagala uresničiti sanje staršev in otrok o svoji šoli.

Občinska skupščina Kamnik je 30. 9. 1982 sprejela sklep o ustanovitvi Osnovne šole 27. julij v ustanavljanju, v zgradbi Dijaškega doma Kamnik, za otroke s posebnimi potrebami. Šola je dobila ime po nekdanjem občinskem prazniku, ki ga je občina praznovala v spomin na dogodke iz druge svetovne vojne. 27. julija 1941 se je začel oborožen upor proti okupatorju.

Internat v »Staretovi hiši«, 1953

Fotografija iz leta 1959

Leta 1983 je Občinski Izvršni svet zagotovil sredstva za preureditev Dijaškega doma v Osnovno šolo 27. julij, tako je bil 12. septembra 1983 prvi šolski dan, vodstvo pa je prevzela ga. Majda Žlebnik.

V šolskem letu 1999 je ravnateljsko mesto prevzela ga. Milenka Brajar vse do šolskega leta 2008, ko je odšla v pokoj. Njeno mesto je za ravnateljico v šolskem letu 2008/09 nadomestila Jasna Lampe, ki že 15 let uspešno nadaljuje delo ravnateljice na šoli.

Poslanstvo:

Vemo, da naši otroci najbrž nikoli ne bodo zdravniki, odvetniki, inženirji, ampak bodo pridni delavci, predvsem rokodelci – slaščičarji, peki, vrtnarji, ... zato je prav gotovo ena od primarnih nalog, pripraviti jih na življenje in to je tudi naš cilj, ki ga uresničujemo preko programa izobraževanja za nižji izobrazbeni standard in preko posebnega programa vzgoje in izobraževanja. Po končani 9-letni osnovnošolski obveznosti učenci programa za nižji izobrazbeni standard šolanje nadaljujejo v 2-letnih skrajšanih programih, ki jih lahko še nadgradijo, učenci posebnega programa vzgoje in izobraževanja pa lahko na naši šoli ostanejo do 26. leta starosti in se nato vključijo v Varstveno delavne centre.

Naši učenci so tekom šolanja precej športno aktivni, saj se redno udeležujejo področnih in državnih tekmovanj za osnovne šole s prilagojenim programom in Iger specialne olimpijade. Na vseh teh športnih tekmovanjih dosegajo lepe rezultate, osvajajo naslove področnih, pa tudi državnih prvakov.

Niso pa samo športno aktivni, tekmujejo tudi v znanju iz računalništva, matematike, družbe ... in povsod so enkratni in edinstveni.

Šolsko leto 1983/84 – 1. leto

8. septembra 1983 je bila v prostorih šole verifikacijska komisija, ki jo je vodila Ana Zajc, pravnica, na Komiteju za družbenoekonomski razvoj Kamnik.

9. septembra 1983 izdana odločba:

- Ugotovi se, da OŠ 27. julij Kamnik – v ustanavljanju izpolnjuje pogoje za začetek dela. Dejavnost opravlja šola v skladu z ustanovitvenim aktom in sicer:
 - izobraževanje in usposabljanje otrok in mladostnikov z motnjami v duševnem razvoju
 - domsko varstvo otrok z motnjami v duševnem razvoju
- Šola je organizirana kot popolna, celodnevna osnovna šola.
- S poukom prične 12. septembra 1983.

Občinska skupščina je leta 1982 sprejela sklep o ustanovitvi Osnovne šole 27. julij v ustanavljanju v zgradbi Dijaškega doma Kamnik za otroke s posebnimi potrebami. 9. septembra 1983 je bila izdana odločba, da se lahko začne pouk. Tako je bil 12. 9. 1983 prvi šolski dan. Od 1. do 8. razreda je bilo vpisanih 41 učencev, v oddelke vzgoje in izobraževanja pa 16 otrok in mladostnikov. Prvi učiteljski zbor je začel delo v sestavi: Branke Lap, Milenke Brajer, Bojane Zadel, Janje Verbančič, Danice Grabnar, Danile Hrovat, Irene Bizjak, Olge Rijavec, Mojce Arzenšek, Milene Zrilić, Milana Kereca, Zvoneta Repiča, Polone Kranjec in Cirile Sedušak. Ostali delavci na šoli so bili: Cilka Rozman, Arnejka Dacar, Francka Štrukelj, Štefka Martinc, Fani Kramar, Štefka Sarnavsky in ravnateljica Majda Žlebnik.

1983-1993 - 1. desetletje

Decembra leta 1983 je bil **prvi sestanek Sveta staršev**, katerega predsednik je bil g. Jernej Brlec. Na referendumu so istega leta sprejeli tudi Statut šole in Samoupravni sporazum o združevanju dela delavcev.

29. marca 1984 je bila **prva seja Sveta šole**, katere predsednica je bila ga. Janja Verbančič, učiteljica specialne pedagogike za DPO.

Do konca šolskega leta 1991/92 je bila šola organizirana kot celodnevna šola, potem pa kot osnovna šola z oddelki podaljšanega bivanja in oddelki vzgoje in izobraževanja.

Učenci se izobražujejo po programu z nižjim izobrazbenim standardom in so vključeni v interesne dejavnosti, ki si jih izberejo po svojih željah. Delo v šoli daje učencem mnogo možnosti, da razvijejo svoje sposobnosti in po končani osnovni šoli nadaljujejo šolanje na srednjih oz. poklicnih šolah. Mladostniki iz oddelkov vzgoje in izobraževanja pa se zaposlijo v Varstveno-delovnem centru Loke ali v Invalidskem delovnem centru v Mengšu.

Prvo zimsko šolo v naravi so učenci imeli v februarju leta 1984. Prvi dve uri so imeli pouk, nato pa so odšli na Male Poljane.

Učence 7. in 8. razreda so imeli **obvezno proizvodno prakso**, to smo s sodelovanjem lahko izvedli v takratnih kamniških tovarnah Stol, Alprem in Svilanit ter v podjetju Induplati iz Jarš.

V maju leta 1984 so se začela dela za ureditev športnega igrišča na vzhodnem delu šole, kjer so bili prej vrtovi, zelenica in parkirišča.

Učenci so bili po zaobljubi sprejeti v pionirsko organizacijo. Začeli s sodelovanjem v različnih dejavnostih: športna tekmovanja, kurirčkovi pošti, filmskem festivalu, likovnih razstavah, ...

Oktobra je bil prvi roditeljski sestanek in predavanje na temo Otrok v prometu, ki je postal stalnica v začetku vsakega šolskega leta. V tem letu so bili učenci prvič deležni logopedskih obravnav, ki jih je enkrat tedensko izvajal logoped Franci Kolenc.

SVET STARŠEV je organiziral akcijo zbiranja sredstev za nakup didaktičnega materiala in igrač. Zbrali so okrog 16,000.000 din (ocenjena vrednost približno 121.691 eur), od tega je 10,000.000 din je poklonil NEDELJSKI DNEVNIK. Presenetljivo slabo so se na akcijo odzvale delovne organizacije Kamnika.

Začetek novembra leta 1990 je izjemna deževna ujma preplavila celotno klet. Brez pomoči gasilcev bi jo poplavelo do vrha.

V šolskem letu 1992/93, v prvem desetletju šole, vzkalijo prve KRESNICKE – glasilo naše šole, ki ga učenci in učitelji še vedno pridno negujejo.

1994-2003 - 2. desetletje

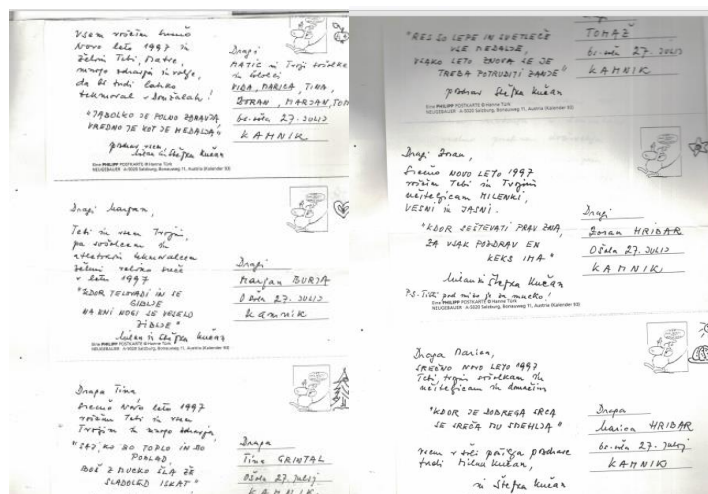
Leta 1993 so bile organizirane **1. igre specialne olimpijade** Slovenije za Gorenjsko.

14. 4. 1994 je v Ljubljani potekalo **1. srečanje in tekmovanje mladih tehnikov**. Skupino je kot tudi vsa nadaljnja leta vodil g. Janez Korbar.

25. 11. 1998 smo bili organizator **1. državnega prvenstva v namiznem tenisu** za učence OŠ PP. Kot pokrovitelj tekmovanja je bil takratni župan občine Kamnik, Tone Smolnikar, Sitar Pneumatic center je prispeval praktične nagrade za vse sodelujoče. Organizatorka in vodja tekmovanja ga. Jasna Lampe pa je poskrbela za odlično organizacijo in dobro počutje.

V letu 1994 je bilo opaziti močan upad učnih uspehov. Razlogi po mnenju učiteljev so vzgojne težave zaradi poznejše vključenosti (po 3. razredu).

Decembra smo dobili prve stare računalnike za v razrede in knjižnico, naslednje leto pa so že dobili novo računalniško opremo (OVI). Sredstva je zbrala ga. Metka Hribar. Pisanju in branju ter namiznim igram so se pridružili računalniški programi.

Ga. Štefka Kučan, žena prvega predsednika države Milana Kučana, je svoj čas namenila ročnemu pisanju voščil, dec. 1995

»Eden izmed najboljših dogodkov je šola v naravi v Rakovem Škocjanu.« Monika

Ga. Helena Strle, takratna predsednica Mladinskega centra Kamnik, bi si zaslužila svoje poglavje. Ogromno časa je namenila obveščanju in osveščanju Kamničanov o naših učencih in njihovih dosežkih na različnih kulturnih in športnih prireditvah.

Zadnji zapis prve ravnateljice ga. Majde Žlebnik

Zaključujem s pisanjem šolske kronike. Prijetno mi je, ko pregledujem zapise vse od 12. sept. 1983, ko so se prvič zaslišali po nekdanjih prostorih dijaškega doma sproščeni glasovi otrok s posebnimi potrebami. Šolanje je uspešno končalo 16 generacij .

Kar precejšen del sedanjega kolektiva je začel tega dne orati ledino, morali smo se stalno dokazovati, danes se nam ni treba več predstavljati. Z izredno osebnostjo in pedagoškim znanjem ter sposobnostmi se je vsak učitelj žrtvoval na svoj način, da smo uspeli. Danes k tem uspehom dodajamo nove, vedno zahtevnejše. Med seboj smo si vedno pomagali, znali smo si prisluhniti, pa čeprav nismo bili istega mišljenja. Ta drugačnost pa nas je tudi bogatila, saj moram priznati, da sem se prav od kolektiva mnogo naučila.

Z veseljem bom spremljala nadaljnji napredek šole, saj mi je ostalo vrsto neizpolnjenih načrtov za katere želim, da bi se v bodočnosti uresničili.

Šolska kronika – 20. 7. 1999

Septembra leta 1999 je z vodenjem šole pričela ga. Milenka Brajer.

Leta 2000 je bil v Lokah v Tuhinjski dolini ustanovljen Varstveno delovni center v katerega so se po obveznem šolanju začeli vključevati naši učenci iz OVI-ja. Novo zaposlitev sta tam dobili tudi naši sodelavki Irena Bizjak in Sandra Rems.

V septembru leta 2002 je prvo dodatno strokovno pomoč na OŠ Marije Vere začela izvajati ga. Janja Verbančič.

Delavci šole v šolskem letu 2003/04. Manjkata Andreja Janežič in Jasna Lampe.

V šolskem letu 2003/04 so začeli z uvajanjem devetletne šole v 7. razredu. Sledili smo vsem novostim na področju vzgoje in izobraževanja v osnovni šoli in se izobraževali v študijskih skupinah strokovnih delavcev s področja otrok s posebnimi potrebami. Dve naši specialni pedagoginji delata sta svoje delo opravljali kot mobilni specialni pedagoginji na osnovnih šolah v Kamniku.

Ob 20. obletnici šole je ravnateljica Milenka Brajer v šolskem glasilu Kresničke med drugim zapisala: *«Nihče bolj kot mi, ki delamo na tej šoli, ne pozna stiske staršev, katerih otroci pridejo k nam. Ne morejo se sprijazniti z mislijo, da njihov otrok potrebuje posebno skrb in izobraževanje. Vendar večina staršev kmalu odvrže dvome in strah, ko vidijo, da postaja njihov otrok iz dneva v dan zrelejši, samozavestnejši in končno mladostnik kot vsi drugi. Otrok mora imeti pravico biti drugačen, biti manj uspešen od drugih. Bistveno je, da starši ne obupajo zaradi otrokovih učnih težav in mu pomagajo na poti k uspehu in priznanju. S tem, ko jih po sili pošiljajo v redne programe, svojim otrokom najbolj škodujejo. Drugačnost ni nobena sramota. Bistveno je, da starši svoje otroke sprejmejo takšne kot so, ne pa takšne, kot bi si sami želeli, da morajo biti. Ob vseh pritiskih na otroke zaradi preobremenjenosti in prevelike zahtevnosti programov se pojavljajo težave na otrokovem čustvenem in osebnostnem področju. Pogosto trpi vsa družina, ker se ne sooči z resničnim stanjem. Z gotovostjo lahko rečem, da smo v teh*

»Hvaležna sem, da učitelji potolažijo učence, ko imajo težave in da so prijazni.« Klara

dvajsetih letih opravili veliko, kvalitetno in odgovorno delo, na katerega smo ponosni in s katerim se lahko pohvalimo.«

2004-2013 - 3. desetletje

9. 11. 2005 je bilo **1. državno prvenstvo v plavanju**. Vodja tekmovanja je bila ga. Jasna Lampe. Tekmovanje je potekalo v Kranju s pomočjo trenerjev, sodnikov, podeljevalcema, zdravniško službo, ...

5. maja 2007 smo prvič izpeljali **nacionalno preverjanje znanja (NPZ)** s preizkusom slovenščine, ki mu je sledilo še preverjanje iz družboslovja in matematike.

18. maja 2007 smo s pomočjo Zveze Sožitje Slovenije in Društvom specialnih in rehabilitacijskih pedagogov Slovenije organizirali Državno glasbeno revijo otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami »ZAPOJMO, ZAIGRAJMO, ZAPLEŠIMO«. Udeležba je bila izredna – kar 876 nastopajočih in spremljevalcev je prišlo z vseh koncev Slovenije, zato je bila prireditev na dveh prizoriščih, v Kulturnem domu Kamnik in v Športni dvorani pri OŠ Frana Albrehta.

Septembra leta 2008 je z vodstvom šole začela sedanja ravnateljica, ga. Jasna Lampe.

»Najbolj si bom zapomnila, ko se učim za teste.« Ajna

Zaživela je **prva šolska spletna stran**.

V šolskem letu 2009/10 je prišlo do ukinitve domske skupine. Od takrat dalje imajo vsi otroci preskrbljen prevoz do šole in nazaj domov.

Lions klub Kamnik nam podari igrala in računalnikeč.

Zaživi projekt »Jadranje za jutri« v sodelovanju z Športnim društvom Sappa iz Kamnika.

Začetek adaptacije gospodinjske učilnice, februar 2010

Prej

in

potem

Prenovitev gospodinjske učilnice so omogočili naslednji donatorji: Rotary klub LJ-GRAD, podjetje ALFA-M, Gorenje, MIK Celje in podjetje Roltek.

V aprilu istega leta smo s pomočjo donatorjev Slovenijales, Rotary club Kamnik in Unior Zreče obnovili še tehnično učilnico.

Klub Calcit Volleyball, ki ima zelo prepoznavno zgodovino v našem mestu Kamniku, je posebej ponosen na svojo dobrodelnost. Z akcijo PODAJ ŽOGO so pomagali naši šoli. V okviru omenjene akcije, je klub povabil podpornike in prijatelje, da z odkupom slik na temo odbojka,

ki so jih ustvarili naši učenci, podprejo in pripomorejo k boljšim učnim pogojem ter dodatnim obšolskim dejavnostim za otroke.

Dobrodelna akcija »Podaj žogo!«

V marcu leta 2011 se slavnostno otvori Vrtec Kamenček, ki so ga zgradili kot prizidek k naši šoli. Pri tem smo izgubili dobršen del zelenice, igrišč in parkirišč za zaposlene. Zato smo uredili preostali, zahodni del zemljišča, ki pa ne zadošča vsem potrebam. V toplejšem obdobju leta parkirišče vedno namenimo učencem, kar pa predstavlja mobilnim učiteljicam izgubo časa in denarja z iskanjem parkirnih mest v centru mesta.

Ureditev severnega šolskega dvorišča – marec 2011

Zaradi takratnega pomanjkanja vrtčevskih kapacitet v Kamniku, se v javnem mediju pojavi informacija o zamisli novega župana Marjana Šarca, da bi vrtec uredili tudi v prostorih naše šole. O selitvi takrat 24 otrok s posebnimi potrebami so govorili o selitvi na OŠ Stranje in v Cirius. Zaradi nepoznavanja potreb in načina dela z našimi učenci, smo v aprilu 2011 organizirali pojasnjevalni sestanek, na katerem so bili prisotni: župana občine Kamnik in Komenda, člani Sveta šole, starši in zaposleni, na katerem se je z dodatnimi pojasnili in argumenti prepreči selitev.

»Hvaležna sem, da sem iz OŠ Stranje prišla v OŠ 27.julij.« Elmedina

Avgusta 2011 so nam pokradli dele žlebov.

V šolskem letu 2012/13 nadaljujemo z investicijskimi deli. Jeseni leta 2012 začeto menjavo oken in polic so zaradi nekvalitetne izvedbe morali avgusta 2013 ponoviti.

4. 10. 2012 smo v Domu kulture Kamnik organizirali srečanje s predavanjem na temo IMAM OTROKA S POSEBNIMI POTREBAMI, KAJ PA ZDAJ? »Srečanje je bilo dobro pripravljeno, odziv pa je bil izredno skromen. Naša družba ima, žal, še vedno predsodke do drugačnosti. Naj se še tako trudimo stigma ostaja,« je v šolsko kroniko zapisala ravnateljica ga. Jasna Lampe.

18. 9. 2013 smo imeli slovesnost ob 30. obletnici šole. Takrat smo simbolično prerezali trak ob obnovi oken, okenskih polic in senčil.

Maketa šole - delo takratnega hišnika Roberta Uraniča; pomagali so mu tudi učenci.

»Najboljša stvar v šoli je matematika.« Mateja

Januarja 2012 se za učence posebnega programa VIZ podaljša možnost šolanja do 26. leta starosti.

Zaradi gradnje nove OŠ Toma Brejca, se je to šolsko leto pri nas šolalo nekaj njihovih učencev.

V maju 2013 smo na pobudo ravnateljice Jasne Lampe, organizirali dobrodelno akcijo. V centru Kamnika smo postavili stojnico in s simbolično prodajo igrač zbirali sredstva za »Gajine korake«.

Tudi knjižnica je prijeten prostor za druženje.

»Eden izmed najboljših dogodkov je, ko dobimo dobre ocene.« Andreja

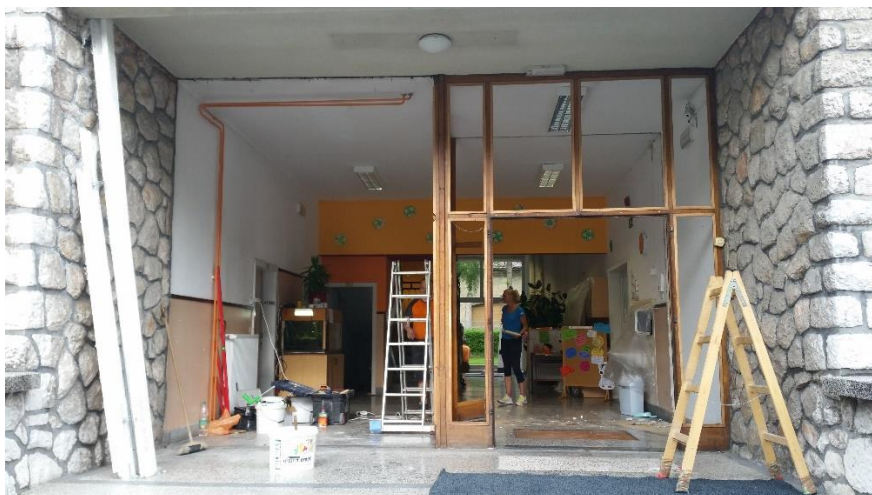

Kolektiv ob 30-letnici šole

2014-2023 – 4. desetletje

Šolsko leto 2014/15 je bilo investicijsko zelo bogato. Ob odprtju trgovine SAM d.o.o. na Medvedovi v Kamniku nam podjetje podari 1.000 EUR. Julija 2014 smo se lotili temeljite sanacije kleti.

V juliju 2014 smo zamenjali oba glavna vhoda v šolo,

Prej

»Hvaležna sem, da sem iz OŠ Stranje prišla v OŠ 27.julij.« Elmedina

Sedaj

Avgusta 2014 smo obnovili kletne prostore, kjer smo imeli večkrat poplavljeno.

Prej

in

potem

V oktobru 2014 so sondirali stene in tla ter ugotavljali protipotresno stanje objekta.

V februarju 2015 smo preurejali sanitarije in uredili garderobe v pritličju.

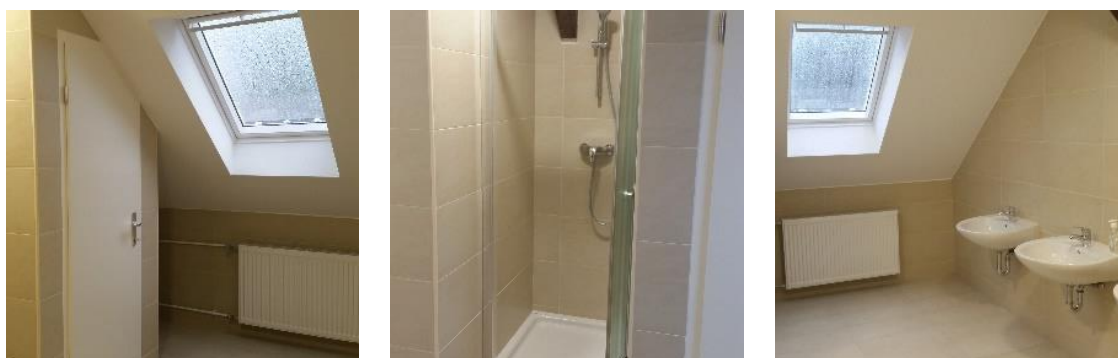
Sanacija podstrešja: julij 2015

Takoj za tem še sanitarije v drugem nadstropju.

prej

potem

Žal nam je le, da vsa opravljena dela in investicije niso bolj vidne.

Decembra istega leta smo se lotili brušenja parketa in v razrede namestili prve interaktivne table.

»Hvaležna sem, ker me socialna delavka razume in mi pomaga.« Kristina

Med poletnimi počitnicami, julija in avgusta leta 2015, je na naši šoli prvikrat organizirano POČITNIŠKO VARSTVO za mlajše šolarje.

Jeseni 2015 se aktivno vključujemo v različne projekte in akcije: priključitev v Evropski projekt »Spodbudno učno okolje za zagotavljanje enakih možnosti v vzgoji in izobraževanju«, prvo aktivno sodelovanje na prireditvi »OKUSI KAMNIKA«, zbiralne akcije - stara plastenka za nov inkubator, zamaški za Nadjo, star papir za prevoz na končni izlet, odpadna električna in elektronska oprema ter baterije, vključitev v Mednarodni Eco projekt programa LEAF (znanje o gozdovih, mreža življenja, domače ptice, ...)

Leta 2016 smo se lotili ureditve podstrešja – sanacija tal in ostrešja.

Aprila 2017 smo bili primorani, zaradi starosti in obolelosti, posekati nekaj dreves.

EKOLISTINO, ki smo jo podpisali 19. 10. 2017, šolo zavezuje, da deluje ekološko in ozavešča ohranjanje narave.

Marca 2018 smo s sodelovanjem Gostilne Repnik, Gostilne Pri planinskem orlu ter Društvom podeželskih žena Tuhinjske doline organizirali kulinarčni dogodek »Maistrova odprta kuhna«.

»Zapomnila si bom dogodka, kot so valeta in prireditve.« Tamara

V sklopu prireditev ob občinskem prazniku smo pripravili tri tradicionalne kamniške jedi (rajželj, ajdove krapke in tuhinjsko filo), naši učenci pa so pripravili še sirove štruklje in vse ponudili v pokušino na kulinarčni tržnici.

»Še general Maister bi si obliznil brke.«

2018

Aprila 2018 so učenci s pomočjo učiteljev uredili stoječe grede, žuželčji hotel, zbiralnik za baterije.

V oktobru leta 2018 se organizacija Svetovalni tim za starše. Strokovne delavke podajajo informacije s področja usmerjanja otrok s posebnimi potrebami, pomoč pri iskanju podpore in virov za reševanje težav. Odziv ni bil pričakovan, zato so projekt sodelavke sčasoma opustile.

Učenci novinarskega krožka so ustvarili 5 številčk šolskega Mesečnika, v katerem so likovno, fotografsko in vsebinsko, bogato zajeli teme s področja šole, interesnih dejavnosti na šoli, športa, glasbe, filma in kulinarike.

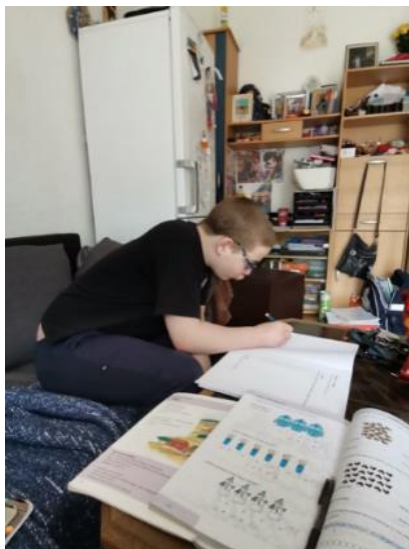
V tem letu smo natančno popisali vso, do tedaj zbrano dokumentarno gradivo in v Zgodovinski arhiv Ljubljana oddali zahtevano arhivsko gradivo. Novejše gradivo pa smo fizično preložili v arhivske škatle ter protipožarne omare.

Prej in potem

2020

Leto 2020 je bilo zaznamovano s širjenjem bolezni COVID-19 in 16. 3. 2020 so bile razglašene izredne razmere. Takrat smo bili, zaradi velikega števila obolelih, primorani šolo zapreti. Strokovni delavci so izvajali delo in preverjanje znanja od doma, preko video konferenc, sej, spletnih učilnic, e-pošte, ... Predtem smo učencem, z veliko prostovoljnega dela, uredili vse potrebno glede računalniške opreme in programov.

Delo od doma

»Doma ostajamo zaradi virusa, ki se prenaša z ljudi na ljudi. Virus se je prvič pojavil na Kitajskem. Virus je nevaren za starejše ljudi. Za virusom lahko zbolijo tudi otroci, vendar ni tako nevaren, kot za starejše ljudi.

Nekateri ljudje se držijo pravil, drugi pa še vedno ne.

Pouk na daljavo mi je všeč zato, ker imam več prostega časa. Zelo pogrešam sošolce in sošolke ter učiteljice.

V izolaciji bomo morali ostati vsaj še en mesec ali dva.«

Miha Poglednik, 4. razred

Septembra 2020 smo s poukom pričeli z upoštevanjem smernic in priporočil NIJZ. Nosili smo zaščitne maske, pogosto oz. ponekod smo neprestano, kljub mrazu, zračili prostore. Vstop v šolo smo prepovedali vsem obiskovalcem in staršem. Izjeme smo popisali in si zapisali tudi njihovo telefonsko številko. Zaradi sledljivosti bolezni smo morali biti nekaj časa zelo previdni. Navkljub upoštevanju priporočil je bila oktobra ponovno razglašena epidemija. Ponovno se je vzpostavilo šolanje na daljavo. (ZOOM, telefonsko, e-pošta). Zaradi specifičnosti poučevanja otrok s posebnimi potrebami, ni nihče pričakoval, da bodo starši oz. skrbniki zmogli ponuditi zadostno pomoč pri učenju. Ob svojih obveznostih je zanje to predstavljajo preveliko dodatno obremenitev.

*»Najboljša stvar je, da sem bila prvič na Veliki Planini in sem prespala v leseni hiški.«
Ajna*

2021

Vse osnovne šole s prilagojenim programom smo, ob rednih testiranjih učencev in zaposlenih, po sedmih tednih pouka na daljavo, lahko januarja 2021 pričeli s poukom v šoli.

Vsi učenci so šolsko leto pričeli tudi z izdelovanjem zaščitnih mask, ki so kasneje ponudili tudi v zameno za prostovoljne prispevke.

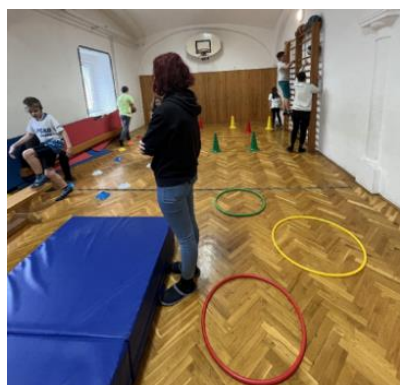

Marca so učenci 8. razreda, v okviru vsakoletne delovne prakse z učiteljem Janezom Korbarjem, izdelovali mize iz lesa, aprila pa so učenci 9. razreda z dodatno pomočjo hišnika, Robija Uraniča, izdelali stezo za mini golf na zahodnem delu šolske zelenice.

Specialna pedagoginja Ana Ambrož je predstavila in z učenci 3. triade izvedla projekt »Lokalno pridelana hrana, gibanje in zdravje«. Cilj projekta je bil ozaveščati učence o pomenu uravnotežene prehrane na njihovo zdravje in razvoj ter jih spodbujati k zmanjšanju količine zavržene hrane in njene ponovne uporabe. Projekt je bil izveden v dveh delih – prvi del je bil raziskovalne narave, drugi del pa je bil sestavljen iz aktivnih delavnic.

»Hvaležen sem, ker imam Andrejo za DSP.« Adel

Dedku Mrazu smo zaupali željo po novi telovadnici 😊

Število vpisanih učencev po letih

Šol. leto	NIZ	Odd. del. usposabljanja	OVI		Domska oskrba	Šolanje na domu	SKUPAJ
			1. skupina	2. skupina			
1983/84	41	16			11		57
1984/85	36	13					49
1985/86	37	13			9		50
1986/87	39	14			8		53
1987/88	39	16			8		55
1988/89	50	14			8		64
1989/90	55	13			9		68
1990/91	60	12			10		72

1991/92	64	13			11		77
1992/93	64	8			9		72
1993/94	60	8			10		68
1994/95	55		10				65
1995/96	54		5	5	10		64
1996/97	51		6	7	9		62
1997/98	59		12		10		71
1998/99	50		10		8		60
1999/00	39		10		9		49
2000/01	34		7		9		41
2001/02	35		6		7		41
2002/03	35		5		5		40
2003/04	32		3		7		35
2004/05	29		5		6		34
2005/06	25		4				29
2006/07	20		3		4		27
2007/08	26		3				29
2008/09	24		4		6		28
2009/10	19		7				26
2010/11	14		6	4			24
2011/12	23		5	5			33
2012/13	22		5	4			31
2013/14	23		5	4			32
2014/15	24		5	4			33
2015/16	26		5	4		1	36
2016/17	23		4	5		1	33
2017/18	25		3	4		1	33
2018/19	29		3	4		1	37
2019/20	38		2	4		1	45

2020/21	39		4	3		1	47
2021/22	33		4	4			41
2022/23	41		5	5			51

Ravnateljice

- Majda ŽLEBNIK 20.01.1983 – 31.08.1999
- Milena BRAJER 01.09.1999 – 31.08.2008
- Jasna LAMPE 01.09.2008 –

Z leve proti desni:

Milenka Brajer, Jasna Lampe, Majda Žlebnik

ob 30. obletnici šole, 2013

Učenci, učitelji danes

Število vpisanih učencev po letih je iz leta v leto drugačno in se giba med 24 in 77. Več podatkov vidimo v tabeli.

Danes, po 40 letih delovanja šole, je na šoli 51 učencev.

Naši učenci rednih programov osnovne šole s prilagojenim programom se ob končanju devetletke praviloma odločijo za nadaljnje šolanje. Možnosti, ki jih imajo so naslednje

- Biotehniški izobraževalni center Ljubljana, kjer ob končanju dve letnega programa pridobijo naziv Pomočnik v biotehnik in oskrbi;
- Srednja gradbena, geodetska in okoljevarstvena šola Ljubljana, kjer ob končanju dve letnega programa pridobijo naziv Pomočnik pri tehnologiji gradnje;
- Srednja poklicna in strokovna šola Bežigrad, kjer ob končanju dve letnega programa pridobijo naziv Pomočnik v tehnoloških procesih ali Preoblikovalec tekstilij;
- Srednja lesarska šola Ljubljana, kjer ob končanju dve letnega programa pridobijo naziv Oblikovalec lesa;
- Biotehniški center Naklo, kjer ob končanju dve letnega programa pridobijo naziv Pomočnik v biotehnik in oskrbi;
- Srednja ekonomska, storitvena in gradbena šola Kranj, kjer ob končanju dve letnega programa pridobijo naziv Pomočnik pri tehnologiji gradnje ali ob končanju tri letnega programa naziv Trgovec ali Pečar – polagalec keramičnih oblog;
- Šolski center Škofja Loka – Srednja šola za strojništvo, kjer ob končanju dve letnega programa pridobijo naziv Pomočnik v tehnoloških procesih;
- Šolski center Škofja Loka – Srednja šola za lesarstvo, kjer ob končanju dve letnega programa pridobijo naziv Obdelovalec lesa;
- CIRIUS – Center za izobraževanje, rehabilitacijo in usposabljanje Kamnik – Srednja šola, kjer ob končanju tri letnega programa pridobijo naziv Pomožni administrator, Pomočnik v tehnoloških procesih.

Vsi našteti poklici sodijo med deficitarne poklice in zaposlitvene možnosti naših učencev so zaenkrat velike.

Učenci posebnega programa se pri nas lahko šolajo do svojega 26. leta. Kasneje se lahko vključijo v Varstveno delovne centre, podjetje ŽELVA – podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov, ipd.

Danes, po 40. letih delovanja šole, je na šoli zaposlenih 42 delavcev, od tega 35 strokovnih delavcev in 7 administrativno-tehničnih delavcev.

Zaposleni v šolskem letu 2022/23:

1. Adamlje Biserka Marjetka - učiteljica za DSP (dodatna strokovna pomoč)
2. Ambrož Ana - porodniška
3. Bajželj Tanja - učiteljica za DSP
4. Bogataj Maja - računovodkinja
5. Borštnar Mojca – učiteljica v posebnem programu vzgoje in izobraževanja (PPVI)
6. Božič Jerneja - učiteljica za DSP in OPB
7. Burkeljca Sabina - učiteljica za DSP
8. Bužimkić Halilović Fadila – svetovalna delavka
9. Drolc Sara – učiteljica v NIS in OPB
10. Gjura Valerija – učiteljica v NIS in za DSP
11. Golob Ida - čistilka
12. Gostič Pungertar Nina – pomočnica ravnateljice
13. Humar Ana - kuharica
14. Janežič Andreja - učiteljica za DSP in OPB

15. Jenčič Barbara - logopedinja
16. Jeras Irena - tajnica
17. Korbar Janez – učitelj v NIS in PPVI
18. Lah Marcel - računalničar
19. Lampe Jasna - ravnateljica
20. Mali Špela – učiteljica v NIS
21. Marinko Jenko Katarina - učiteljica za DSP
22. Mitar Osolnik Polona - učiteljica za DSP
23. Nose Jasmina – učiteljica v NIS
24. Novak Ines – učiteljica v NIS
25. Ogrinec Petra – porodniška
26. Peternel Jure – hišnik
27. Planko Nataša – učiteljica v NIS
28. Potočnik Mateja – učiteljica v PPVI
29. Premože Maja – logopedinja
30. Pšeničnik Romana – poslovna sekretarka in knjižničarka
31. Raković Silva - varuhinja
32. Reisner Polona - logopedinja
33. Sojer Lea - logopedinja
34. Steklasa Žižek Nina - učiteljica za DSP
35. Škorjanc Nika - učiteljica za DSP
36. Šlebir Lekan Helena – učiteljica v NIS in PPVI
37. Šmid Sara – mobilni specialni pedagog
38. Ušeničnik Nevenka – učiteljica v NIS
39. Virant Tanja - učiteljica za DSP
40. Volasko Ocepek Biserka – učiteljica v NIS
41. Vrhovnik Petra - učiteljica za DSP
42. Zamljen Mojca - čistilka

Nekaj misli za konec:

Prispevek upokojenke Janje Verbančič

Kot mlada učiteljica, polna entuziazma in zavzetosti za delo, sem začela poučevati na Dolenjskem. Z avtobusom sem se tri leta vozila iz Ljubljane, v idiličen kraj Šentvid pri Stični, že takrat poznan po taboru pevskih zborov. Še danes se spominjam ledenih rož na oknih avtobusa in šoferja, ki nas je učiteljice (vozačice) vse poznal in počakal na avtobusni postaji, saj je vedel, da smo na mestnem avtobusu za njim. Bilo mu je mar za nas, saj je bil to edini avtobus zjutraj...

Od leta 1978 do 1983 sem poučevala v Homcu, kjer sem se zelo dobro počutila, kljub dvoizmenskemu pouku, saj sem bila lepo sprejeta v kolektiv.

Leta 1983 sem se težko sprijaznila z odhodom iz njega. Morala sem na novo delovno mesto v OŠ 27. julij. Učenci občine Kamnik so odšli v novo šolo in z njimi pet učiteljic iz šole Homec.

Dvajset let sem vodila knjižnico in bralno značko. Učence sem motivirala za branje z bibliopedagoškimi urami, ki so jih bili deležni vsi razredi. Ker imam rada nove izzive, sem se leta 1996, opogumila in sprejela delo MOBILNE SPECIALNE PEDAGOGINJE za občino Kamnik. Prva sem se začela spopadati s problematiko otrok z učnimi težavami na rednih OŠ. Verjemite, da problemov ni bilo malo. Kljub temu sem vztrajala, saj se zlepa ne predam. Vozila sem se na matične šole in podružnice. Večina po šolah še ni razumela, kaj je delo specialnega pedagoga. Kar naenkrat sem imela veliko šefov- ravnateljev, vodij podružnic in še več učiteljev. Vse sem morala upoštevati, se ogromno prilagajati, jih osveščati o mojem delu in zagovarjati pravice učencev. Nekateri med njimi so zelo težko razumeli, kako pomembno je, da imamo svoj prostor za delo. To je bil eden večjih problemov. Kar nekaj vode je preteklo, da sem imela za delo z učenci spodobne pogoje. Prostor, kamor drugi niso zahajali in s tem motili delo. Problem so bili tudi preveliki prostori. Učenci so se najbolje počutili, ko smo imeli svoj prostor, kasneje kabinet.

Najbolj je bilo moje delo sprejeto na podružnicah. Tam zlepa niso bili deležni drugih strokovnjakov, zato so učiteljice ob sestavljanju mojega urnika težko verjele, da bom prihajala dvakrat tedensko. To so bila zame nepozabna leta. Cenile so moje delo. Poleg umirjenega vaškega okolja, ki je dobro vplival name in učence, nas je učitelje povezovala še pedagoška stroka.

Delo mobilne specialne pedagoginje sem opravljala 18 let, vse do upokojitve.

Z uvedbo odločb o dodatni strokovni pomoči (DSP) je bilo dovolj ur, da sem lahko delala na eni šoli. To je bila zame velika nagrada.

Prispevek Janeza Korbarja

V dobrih 30. letih, odkar poučujem na tej šoli, je bilo sprememb toliko, da jih človek težko sprocesira brez "plonk listka". In jaz ga nimam, zato bom v tem prispevku omenil le eno, dve, mogoče tri.

Ker sem učitelj TEHNIKE, bom opisal nekaj stvari s tega vidika. Predmetu Tehnični pouk so se kar naprej spreminjali nazivi, zato bom jaz pisal o TEHNIKI.

Največje spremembe, po mojem mnenju na slabše, so pri TEHNIKI prišle z novo 9-letno osnovno šolo. Kljub temu, da se je že takrat govorilo, da živimo v tehnično in tehnološkem izredno plodnem in kočljivem obdobju, so nam tehnikom odvzeli kar nekaj ur pouka na teden in jih nadomestili s parimi delovnimi dnevi, katerih zaradi slabih finančnih situacij tako v šoli kot pri starših ne moremo v polnosti uresničevati. Učenci so pred uvedbo 9-letke obiskovali delovne organizacije in bili v njih vsako leto po 14 dni na delovni praksi. Z devetletko se je tovrstna praksa dokončno poslovila. Nadomestili smo jo z delovnimi dnevi v šoli, na katerih so učenci relativno uspešno izdelovali voščilnice ali podobne drobne izdelke, s katerimi so zaslužili za kakšen priboljšek, končni izlet ali kaj podobnega. Tudi te dejavnosti so prenehale s prihodom "pametne tehnologije", ki omogoča, kar pač omogoča ... Danes so naše dejavnosti iz tega naslova usmerjene k izdelavi individualnih izdelkov, ki jih starši stroškovno še prenesejo.

V času mojega dela na šoli je bilo v zadnjih dvajsetih letih sorazmerno uspešno delovanje "MLADIH TEHNIKOV" in vsakoletna šolska organizacija tehniških tekmovanj za Ljubljansko-gorenjsko regijo, ki so bila odskočna deska za državna tekmovanja na raznovrstnih tehničnih področjih. Praktično ni bilo šolskega leta v katerem ne bi dobili na državnem nivoju kakšne izmed medalj.

Največji minus za našo šolo kot tako, je bil odvzem zunanjih površin, na katerih je bil zgrajen vrtec. Seveda v načelu nimam nič proti vrtcem, vendar, v našem primeru so najkrajšo potegnili otroci s posebnimi potrebami in sprašujem se, če se za vrtec, ki se danes bohoti preko ograje, medtem, ko mi domujemo v stari avstro-ogrski hiši brez perspektive, res ni našlo boljše rešitve. Vemo, da ta "naša" populacija, ki v večini izhaja iz socialno najbolj ranljivih okolij, iz družin, ki imajo takšne in drugačne težave, nemalokrat tudi zdravstvene, potrebuje za svoj napredek nekoliko več, ne pa zmanjševanje, slabšanje pogojev, krnjenje prostora, možnosti za ustvarjanje ter izražanje svoje enkratnosti in drugačnosti.

Prispevek Nataše Planko

Moje življenje je z Osnovno šolo 27. julij povezano od študijskih let, ko sem se leta 1990 vpisala na študij defektologije na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. S takratno ravnateljico Majdo Žlebnik sva se dogovorili, da sem vsak drugi teden na šoli opravljala študentsko delo kot nočna varuhinja otrok, ki so bili v domski oskrbi. Med študijem sem na šoli opravila tudi velik del obvezne študijske prakse.

Kasneje sem se na šoli zaposlila, kot učiteljica v oddelku vzgoje in izobraževanja, kot smo rekli takrat. V naslednjih letih, ko je šolo vodila Milenka Brajer, sem do rojstva drugega sina učila v nižjih razredih nižjega izobrazbenega standarda.

Življenjska pot me je zapeljala v druge vzgojno izobraževalne ustanove, po nekaj letih pa sem se vrnila in se ponovno zaposlila na »naši« šoli. Zaposlila me je ravnateljica Jasna Lampe, s katero sva bili včasih sodelavki.

Nekaj let sem opravljala delo učiteljice za DSP in delala z otroki na OŠ Šmartno v Tuhinju in vseh njenih podružnicah. Dinamično in fleksibilno delo me je oblikovalo, a želja po spremembi in profesionalni rasti me je pripeljala nazaj v matično šolo, kjer tako, kot na začetku svoje učiteljske poti, ponovno učim v razredu. V tem šolskem letu sem razredničarka v kombiniranem oddelku 5. in 6. razreda.

Delo učiteljev se je na vseh in ne le na naši šoli, zelo spremenilo. Ne le, da je zeleno tablo in kredo zamenjala bela elektronska tabla, manj je tudi frontalnih oblik dela, veliko je individualizacije, diferenciacije, medpredmetnega povezovanja, v pouk vključujemo IKT tehnologijo, gozdno pedagogiko, več čutno učenje, ... Sama že ves čas dajem večji poudarek gibanju, v zadnjih letih pa še formativnemu spremljanju in vrednotenju.

V skoraj tridesetih letih mojega dela se je populacija učencev na šoli precej spremenila. Zaradi organizacije šolstva in DSP na rednih šolah, k nam otroci pridejo pozneje, pogosto z nacepljenimi težavami in ne le z motnjo v duševnem razvoju. Veliko je otrok, pri katerih slovenščina ni njihov materni jezik, kar dodatno otežuje naše delo, predvsem pa sodelovanje s starši.

V teh letih smo dobili prijazne sosede iz vrtca Kamenček, a hkrati izgubili veliko športno igrišče in igrišče z igrali na prostoru, kjer je danes njihova stavba. To zelo pogrešam. Čeprav je naša hiša stara, se s sodelavci trudimo, da je topla in prijazna. Ker šola stoji in pade z učiteljem, verjamem, da bo OŠ 27. julij doživela še vsaj nadaljnjih 40 let.

Prispevek Barbare Jenčič

Pisalo se je leto 2011, poletje nam je že mahalo v slovo, sama pa sem odpirala sveže poglavje v svojem življenju in prvič pozdravila nove kolegice in kolege ter se kot mobilni logoped pridružila strokovnemu pedagoškemu kolektivu OŠ 27. julij.

Vsako leto jeseni s kolegicami logopedinjami pregledamo govor prvošolcev in prvošolk v šolah v občini Kamnik in Komenda ter petletnikov v vrtcih. Vedno znova me spravijo v smeh velike oči malčkov, v katerih se kaže tako pričakovanje kot občasno tudi rahel strah pred nečim novim in neznanim.

Šolske otroke, pri katerih se pokažejo odstopanja v razvoju govora, povabim na redne logopedске obravnave, ki potekajo v šoli, v času pouka.

Pri delu uporabljam različen material, ki ga pripravim sama ali pa si ga izmenjamo s kolegicami, veliko materiala se najde tudi na spletu, vendar je treba pozorno izbirati, saj vse ni primerno za vsakega otroka.

Mlajše kolegice in kolegi so zagotovo mnogo boljši pri uporabi sodobnih tehničnih pripomočkov pri razvijanju govora otrok, sama pa vseeno menim, da je pri mojem delu zelo pomemben predvsem osebni stik z otrokom, česar je v teh časih na vsakem koraku premalo, saj tehnika prevladuje na vseh področjih življenja.

Zelo sem vesela in hvaležna, da delam na šolah, kjer nam stvari ob skupnem sodelovanju, medsebojnem obveščanju in prilagajanju tečejo. Strokovni kadri na šolah so razumevajoči, sprejemajo tovrstno pomoč otrokom, ki je pravzaprav nekaj posebnega na področju Kamnika in Komende, saj logopedi drugje v Sloveniji po šolah večinoma ne izvajajo rednih obravnav otrok, ampak le dodatno strokovno pomoč otrokom, ki so usmerjeni.

Glede na to, da večinoma otroci na vaje v šoli radi prihajajo in me pogosto tudi drugi otroci, ki v obravnave niso vključeni, sprašujejo, kje se lahko prijavijo na ta »krožek«, menim, da sem izbrala kar pravo poklicno pot, ki jo še vedno opravljam z velikim veseljem.

Prispevek Fadile Bužimkić Halilović

V tem letu, ko šola praznuje 40. letnico, zaključujem svojo delovno kariero. Tudi zaposlila sem se v letu ustanovitve šole – 1983. V gospodarstvu, sicer.

Moj prvi stik s šolo je bil leta 2003, ko sem iz redne šole v šolo 27. julij, prepisala hčerko Aido. Prej je obiskovala OŠ Marije Vere. Tako, kot večina staršev otrok naše šole, sem se morala tudi sama sprijazniti s tem, da moj otrok potrebuje več pomoči, lažji program. Zagotovo je bila to težka odločitev za naju obe. Takratna ravnateljica Milenka Brajer, mi je leta 2007, dala priložnost, da se na šoli zaposlim kot svetovalna delavka. Za to priložnost sem ji neskončno hvaležna.

Zelo dobro sem vedela, kako je biti starš otoku s posebnimi potrebami. Čutila sem stiske staršev in otrok. Dobro sem vedela, kaj potrebujejo. Prav zaradi tega, smo bile s sodelavkami velikokrat na nasprotnih bregovih. Trudila sem se, da jih razumem. Opravljala sem tudi delo učiteljice v podaljšanem bivanju.

Z drugačnostjo sem se soočala tudi sama. Leta 1983 sem prišla v Slovenijo iz Bosne. V Sarajevu sem končala višjo šolo za socialno delo. Slovenskega jezika nisem poznala, zato se nisem mogla zaposliti v stroki. Šele nekaj let po prihodu v Slovenijo, sem uspela v Ljubljani nadaljevati študij socialnega dela. Diplomirala sem leta 2004. In kot rečeno, leta 2007 pričela opravljati poklic, kateri je po mojem mnenju, najlepši na svetu.

Pri delu, katerega sem doživljala kot svoje poslanstvo, sem neskončno uživala. Boljše službe si ne znam zamisliti, kljub vsem težavam in nesporazumom, ki sem jih doživljala. Najlepša nagrada za moje delo je bila hvaležnost staršev in učencev. Pogosto sem bila tudi v svojem prostem času svetovalna delavka. Pripravljena sem bila pomagat vsem, ki so pomoč potrebovali. Prepričana sem, da bom svoje poslanstvo nadaljevala tudi v novi službi. Ko bom upokojena.

Prispevek učenca Maida Bešića

Moja šola je hval

V šoli mi je hval zaradi prijateljev in zabave. Prej sem hodil v Osnovno šolo Frana Albrehta. Potem so me premestili v Osnovno šolo 27. julij.

Lukoj sem boljše ter uspešnejši. Spoznal sem mnogo prijateljev, moj sošolec Silan mi je pa najboljši. Matematični in ostali predmeti mi gredo boljše kot v prejšnji šoli.

Spoznal sem tudi mnogo učiteljev. Moja razredničarka Nataša ter Jasminka sta mi pa najboljši učiteljici na tej šoli. V šoli mi je dobro tudi kuhinja, no boljše podedano, hrana. Kuhar ter kuharici so pa tudi zelo prijazni. Ido rad igram nogomet s sošolci. Z učiteljico Jasminko pa rada šivava. Nimam rada pisanja ali utipirati, ker se mi ne da. Moja najboljša predmeta sta matematika in slovenščina. Pri matematiki imam dobro računati, pri slovenščini pa lepo pisati. Moja razredničarka Nataša je pa tudi velika in zelo dobra športnica. Velikokrat nas pelje na stari grad in na ~~sploh~~ v gozdove.

Jaz bi po poljaki rad bil gojilec, ker radim pomagati ljudem in rad to delam. Upam da bom naredil tole šolo in potem šel v srednjo šolo. Rad bi izpolnil svoje želje in šel v srednjo šolo v Ljubljano.

Maid Bešić, 6 R

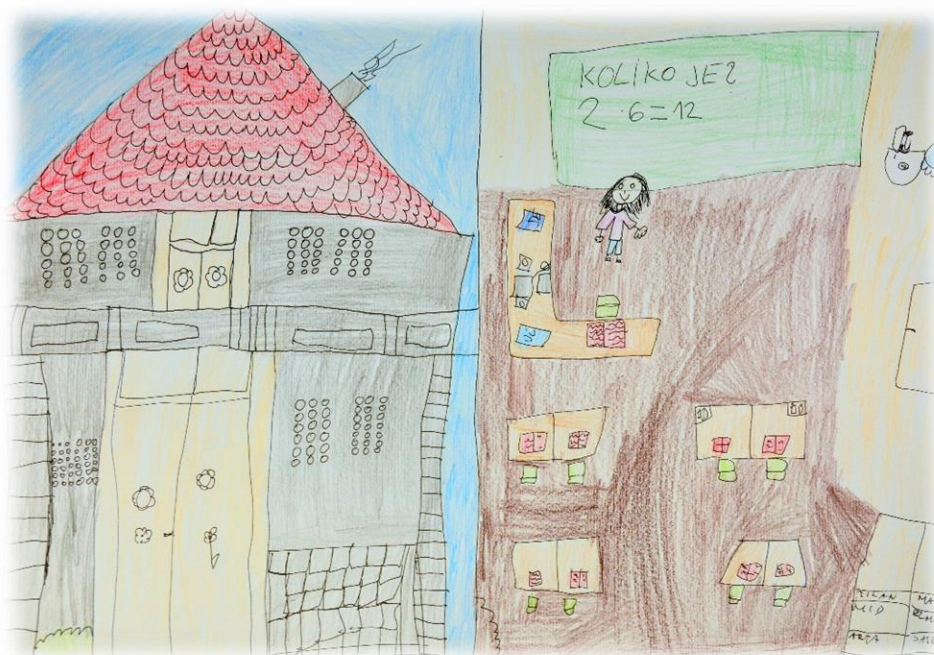
»Najbolj si bom zapomnil izdelavo telefonov.« Maks

Said Pehlić

Elmedina Nishori

Nely Kantarević

Uredili in zbrali:

Irena Jeras

Romana Pšeničnik

Oblikovali:

Jerneja Božič

Sara Drolc

Marcel Lah

Šola na konc' mesta

*V šoli na konc' mesta se zmeraj kaj dogaja,
učenci smo veseli, k' se akcija izvaja.*

*V šoli na konc' mesta, otroci smo posebni,
učimo se mal' težje, a vseeno smo pomembni.*

*V šoli na konc' mesta,
u šoli na konc' mesta,
u šoli na konc' mesta,
se usak dan kaj zgodi,
nas ljubezen gor drži.*

*Učenje ni sam' branje, poštevanika, ulomki,
učenje je tud' delo, pomembni sta dve roki.*

*Mi se učimo žagat, šivat, kuhat, prat,
znamo pa nagajat, včasih na kvadrat.*

*V šoli na konc' mesta,
u šoli na konc' mesta,
u šoli na konc' mesta,
se usak dan kaj zgodi,
nas ljubezen gor drži.*

*Prvi bo mesar, drugi pa zidar,
tretji bil bi ličar, četrti pa mizar.*

*Prva kaj bo skuhala, druga pa bo pekla,
tretja negovala bo, četrta venček spletla.*

*V šoli na konc' mesta,
u šoli na konc' mesta,
u šoli na konc' mesta,
se usak dan kaj zgodi,
nas ljubezen gor drži.*

*V šoli na konc' mesta je kup srečnih otrok,
eni nabijamo žogo, drugi pa tečemo okrog.*

*V šolo na konc' mesta hodimo veseli,
fajn smo mi učenci in skupaj bomo peli.*

*V šoli na konc' mesta,
u šoli na konc' mesta,
u šoli na konc' mesta,
se usak dan kaj zgodi,
nas ljubezen gor drži.*

(Priredba besedila na pesem Hiša nasprot sonca, Petra Loušina)